

En maar zij zei nee wat leuk, wat een leuk onderwerp, ja dat is ideaal voor onze kandidaten.

Maar ja die kandidaten, dat waren 16 ontspoorden psychopaten van jeugdige leeftijd.

Ik was nog geen 5 minuten bezig of ik begreep dat ze helemaal niet wisten dat er een 2e wereldoorlog was geweest.

Het is wel awesome dat jullie mij horen.

Gisteren waren wij bij de dag van het praktijkonderwijs.

Een speciale dag die helemaal in het teken stond van het 25-jarige bestaan van dat praktijkonderwijs.

Met zoals dat vaak gaat bij congreslezingen.

Maar ook bekende gasten, Prinses Laurentien die opende de dag.

Stadsecretaris Maarten van Ooyen die was er om in te gaan op de combinatie tussen de zorg en het onderwijs.

Dennis Wiersma die was er ook.

En Maarten en ik mochten de dag afsluiten met een speciale live podcast.

Wat we het wel even over moeten hebben is Dennis Wiersma die was hier vanochtend.

En wij hadden het in de podcast erover dat we hem misschien zouden ontmoeten vandaag.

En toen ze gapte hij nog tenzij hij woedend in een kooi wordt afgevoerd.

Wij waren er natuurlijk niet bij want we komen net eigenlijk binnen.

Maar even, hoe was Dennis Wiersma mevrouw?

Was u er bij vanochtend?

Ja, wil je een gepast antwoord of een eerlijk antwoord?

Nou, het was fijn wat hij er was, maar inhoudelijk hebben we weinig gehoord.

Ik moet even eerlijk staan, hij heeft wel twee toezeggingen gedaan.

Dus nee, ik moet hem een klein beetje kwaliteren.

Oh, en wat waren die twee toezeggingen?

Dat de overjaakaard komt, was de ene toezegging.

Dat was gevraagd natuurlijk door de leerlingen.

Je moet nog één keer halen, we hebben het niet gehoord.

De overjaakaard hebben de leerlingen in het praktijkonderwijs niet als de antredenroute volgen.

En hij heeft toegezegd dat hij gaat regelen,

dat leerlingen in het praktijkonderwijs dat ook gaan krijgen.

Dus het heeft wel iets opgelijven, dus ik probeer dan toch maar positief te zijn.

Nu moet het ook nog komen, want tussen toezeggingen...

Ja, dat is de volgende juist.

Als je dit zo hoort, hoe luister je dan aan Maarten?

Ik vond het gek dat die leerlingen in het praktijkonderwijs geen overjaakaard hadden.

Ja.

Maar gezien ooit de bedoeling was,

overjaakaard hebben we overste dank ook aan bezuinigingspolitiek,

ze hadden uitgerekend dat het zuiniger was om iedereen in overjaakaard te geven,

en dan te minder op de beurzen.

Nee, dat is bijna altijd zo, dat er beleid wordt gevoerd,

en dat er dan gezegd wordt,

ja, dat is in verband met de menselijkheid,
en de menselijke waardigheid, en het is ontzettend nuttig en beter.
Maar als je daar even doorheen prik, blijkt het altijd een bezuiniging te zijn.
Laten we zeggen, het passend onderwijs is voornamelijk...
een enorme bezuinigingsoperatie die totaal mislukt is.
Het zou wel passend zijn als het...
Maar van je van te voren wist dat die zou mislukken.
Omdat die gebaseerd was op het wonderlijke idee...
dat een onderwijzer of onderwijzerijs in de klas met 31 leerlingen...
er best nog drie lastige patiënten bij kan hebben.
Wat een wonderlijke gedachte is natuurlijk.
Maar dat gaat over de OV-kaart.
Ik ben ook wel even benieuwd van de opmerking van bevrouw,
dat Wiersma, toch met een beetje thuiswedstrijd,
speelt hij hier vandaag dat we te horen krijgen.
Inhoudelijk heeft hij niet heel veel gezegd.
Nee, maar dat had ik wel kunnen voorspellen.
Ik wilde je ook rутten kunnen uitnodigen.
Er was er helemaal niets gebeurd, inhoudelijk.
Ja, ooit was ik van een soort clubje...
wat regelmatig sprekers uitnodigde.
En met name de voorzitter daarvan...
die wilde enorm gaan belangrijke sprekers uitnodigen.
De directeur van de Shell, de Russische ambassadeur,
dat type van luik.
En dan zei ik, dat moet je niet doen,
want die luide hebben niks mee te delen.
Want die zijn zo belangrijk dat alles wat ze zeggen,
dat komt in de krant en dat hebben ze liever niet.
Je moet eigenlijk mensen uitnodigen...
die, laten we zeggen, op twee niveaus daaronder ontevreden zijn.
Dat is wat je hebben moet.
Dat lijkt me voor de onderwijswereld ook te gelden.
De laatste persoon die ik zou vragen is Wiersma.
Dus ik vond eigenlijk het feit dat hij zich niet wierst...
kan wel een goed idee om hem niet uitnodigen.
U gelooft toch ook niet dat die dat beter wordt?
Het is gewoon een karakter defect.
Dat zijn net...
Je moet gewoon...
U vindt dat enorm komisch,
maar die man...
je hebt een bekende probleem van vrouwen die door hun man mishandeld worden.

Nou, die man, en na elke gelegenheid dat dat gebeurd is,
belooft die man beterschap.
Dat gaat zelfs met een deskunnelige praten.
Ik kan je garanderen dat als die man dat doet,
beter meteen een punt achterzetten.
Want het helpt niet.
Het is een karakter defect.
Je moet gewoon een echterhoud uitzoeken.
En advisier ik nu aan de aanwezige dames,
die in een of zins klunzige indruk maakt.
Zodat u met minimale sportieve training
hem buitenwester kunt slaan.
En slaan meteen terug.
Laat het niet langzaam uit de hand lopen.
Het leek me dat weersmaasheid op een en zins andere manier
van hetzelfde laken en pak is.
Dus ik geloof totaal niet aan verbetering.
Vroeger of laat moet het weer fout gaan.
Ja, we weten ondertussen een hele reeks van dit soort van voorbeelden.
Maar ook voor uw geld, als u een chef heeft
en die regelmatigheidseslof schiet,
a, doe er iets aan.
En doe iets terug.
Dat is van het grootste betekenis.
Dit soort van problematische persoonlijkheden
heeft daar zelf ontzettend veel aan.
Het zou Matthijs van Nieuwkerk enorm zijn uitgekomen
als een chef al in een vroegstadië met gehalte gezegd
houden ze op met dat idiotige schreeuw.
En houden ze op met het feit dat mensen die iets verkeerd hebben gezegd
op hun knieën naar je toe moeten kruipen
om te zeggen, spijt me heer Jezus, dat ik iets fout heb gedaan.
Dus treed meteen op, accepteer het niet.
We zijn hier vandaag op dit dag van het praktijkonderwijs.
Ik stel de snelste vraag, dus ik snap wel dat je dat afdraalt.
Ik heb het voorhalen, uurt u ook geluisterd.
Wat moet ik daarvan zeggen? Ik weet er geen boven van.
Helemaal niet.
Het lijkt mij dat, jeugdzorg,
dat is zo'n beetje de grootste etterende woonde
in het sociaal beleid in Nederland,
maar dat zal 30 of 40 jaar zo bij mij weten.
Dus dat probleem hebben we nooit opgelost,

dus daar gaan we nu waarschijnlijk ook niet opgelost.
Waarom niet? Dan durf ik niet te zeggen.
Maar ik denk dat het iets te maken heeft
met enorme veelheden, instanties die daar
kruislings mee bezig zijn.
En dat geldt natuurlijk voor allerlei problemen
waar we in Nederland mee worstelen.
Die worden voor de oplossing daarvan,
wordt in het bijzonder gehinderd
door het administratieve complexiteit.
Als je dat niet op een of andere manier wat simpele organiseert,
ik moet zeggen dat ik wel eens wat gelezen heb
over de organisatiestructuur van het onderwijs
in de breedste zin in Nederland,
dat je denkt, grote god,
als er nou ergens perestroika nodig is,
dan is het daar wel.
Ja, u bent er al lang vergeten wat perestroika is,
daar bereid ik ook wel,
maar dit gaat meer om de vergelijking van de systemen.
Want u weet, toen de DDR vergeten ging,
zijn alle Oost-Duitse ambtenaren
die zijn naar Nederland geemigreerd.
Ja, dat is eigenlijk...
Ik onthulde een nieuwtje, dat wist niemand.
En de ene helft is bij het ministerie van Onderwijs gaan werken.
En de andere helft werkt in Hilversum.
Maar dat vind ik wel interessant.
Je hebt natuurlijk, mag je wel zeggen,
een onderwijs achtergrond, omdat je natuurlijk wel
misschien een andere sector hebt,
langer tijd voor de klas voor de groep gestaan.
Hoe kijk je dan uit belang van praktijkonderwijs?
Ik heb natuurlijk mijn hele leven voor de klas gestaan.
De collegezaal heette dat daar volgens mij?
Echt klaserig, was het niet.
Ook daar heb je trouwens de normale onderwijsproblemen.
Dat meisjes op de eerste rij met elkaar
vakantiefotos gaan laten zien, wat je ook doet,
hoe leuk je het ook doet.
Dan stond het denk je, weet je wat,
ik kom een keer naar Groene Zwembroek,
dan zullen ze toch van 40 minuten opletten.

Niet dat ik dat gedaan heb, overigens.
Maar dat praktijkonderwijs is natuurlijk
totaal anders, omdat je bekijk,
ik heb alleen onderwijs gegeven door ze iets te vertellen,
wat ze in principe ook prima thuis in een boek hadden kunnen lezen,
maar dat doen ze meestal niet.
En je kunt er misschien nog een lollige draai
aangeven tijdens de college.
Maar dat praktijkonderwijs,
dat hele idee dat ik iemand zou moeten leren
hoe die moet figuur zagen,
dat zou zeker in mijn geval niet waar,
ik heb nooit meer gefiguur zagen
dan ongeveer de snavel van Donald Duck,
en dan brak het zaagje.
En dat bleef breken.
Ik geef nu, ik moest iets bedenken
wat ik zelf ooit met de handen heb gedaan
en nou ja, ik dacht dan, figuur zagen.
Dan was ik laatst op een school voor een opname
en daar hadden ze ook een heel leuk praktijkklokale
en ik keek meteen naar een meisje
waar ze aan het figuur zagen.
En ik moet zeggen,
ik deed mij ongekend genoeg
dat ik meteen zag dat het zaagje brak.
Ik dacht, het ligt niet aan mij.
We zijn nu 70 jaar verder
en de zaagjes breken nog steeds.
Ze moesten bovenin een profieletje van zichzelf uitsagen
wat ik ook al weer typisch voor onze tijd vond,
dat je een selfie zegt.
Ze waren allemaal bezig zelf eens te zagen.
Maar redeneer het doel op dat praktijkonderwijs,
wat daar had je er over?
Het lijkt mij dat voor het praktijkonderwijs geld
wat voor alle Nederlandse onderwijs geld
is dat de docenten ongetwijfeld
beter betaald zouden moeten worden
dan het geval is.
Er is een groot structureel probleem
in het Nederlandse onderwijs
dat de status van onderwijsgevende

in de verste verte niet meer is
wat die bijvoorbeeld een half eeuw geleden was.
Onderwijs, er was vroeger een persoon van enig gewicht
en laat staan een docent die iemand kon leren
hoe je moet figuren zagen.
Dat was iemand van nog veel groter gewicht natuurlijk.
Die status is grotendeels verdwenen
en je moet je aanvragen
wat de kerk in onze cultuur graamde
en ook trouwens in de betalingstructuren
dat die docenten zo ontzettend veel terreinen
waarschappelijk terreinen verloren hebben.
Nou goed, dat zou je iets aan kunnen repareren natuurlijk.
En iedereen vertelt je dan
dat sinds het jaar 2000 hebben ze, weet ik,
hoeveel tientallen miljarden in het onderwijs gestoken
maar dat schijnt allemaal bij het middenkader
terechtgekomen te zijn.
Dat was ook aan het zelfs aan de universiteit
een groot probleem
dat er werd wel meer geld ingestopt
maar dat bleek altijd de verdwijnen
in het faculteidskantoor.
Daar hadden ze ook de hoge poligtapeit
en verantwoorden op strak de kunst
en zo'n handgetimmende tafel van Rubinehout
en nou ja, je kent dat wel
hoe dat tegenwoordig allemaal moet.
En ik dacht altijd van
als ze deze tienduizenden euro's
die hier aan het gespendeerd zijn
nou is gewoon aan wat extra docenten
zouden worden gegeven.
U heeft geen idee
wat voor wonderbaalijke situaties
ik les heb gegeven
in ingestorte kerken
en in verlaten scholen
waar de verleermuizen rondvlogen
gaan ze m'n doel
allemaal wegen ruimte en geld gebreken.
Ja.
U bent toch niet.

Oh, die ben ik vergeten.

Ja, dat dacht ik nog aan, ja.

Dank.

We zijn er niet, we zijn er niet.

Nee, maar die zijn er niet. Dank je wel.

Nou, dit zijn de vragen.

Heb je dit gezien?

Jullie hebben als schulders allemaal ingeleverd.

Het stonden bussen

en dan konden mensen allemaal vragen in het stuur.

Dan gaan we zo allemaal beantwoorden.

Nee.

Nu even nog terug naar die faculteit.

Want die leiden eigenlijk aan dezelfde problemen
denken als een groot deel van de onderwijswereld.

Namelijk dat toen ik in Dienstrand in,
natuurlijk al heel lang geleden in 1971,
had het faculteiskantoor drie medewerkers.

Namelijk een bejaarde boekhouder
en mevrouw die de deur opende
en mevrouw die de koffie zetten.

Dat was nog niet voor de emancipatie,
zal ik me zeggen.

En toen ik vertrok had het faculteiskantoor,
ik schat 25 academisch gevormde medewerkers,
die alle mogelijke, ongelooflijke, belangrijke dingen deden,
terwijl ze op dat hoogpolig tapijt zaten
en aan die aan de winenhoudtafel aan het vergaderen waren.

Terwijl ik altijd dacht,
die luisteren, die hebben ze nergens goed voor.

Ja, als je iets deed of als je iets met de publiciteit was,
dan kwam er altijd belderder iemand op,
kan ik je publiciteit verzorgen?

Nou, liever niet.

En dat kan eigenlijk verstandig.

Mijnzelf ook wel, toch?

Ja.

Nou, wat dat vond ik karakteristiek
voor de ontwikkeling van de onderwijswereld.

Ja, dat was wel een hoop geld extra ingestoken,
maar geld waar wij gewoon in de klas,
als u het zo noemen wil, of kolezen geeft,
niets, maar er ook niets aan hadden.

0,0.

Ja, of je moet het lolen vinden
om in een eigen stortenkerk.

Ik herinner me dat ik begon aan een werkkolezen holocaust,
op zo'n cel heb ik ook al een zware titel natuurlijk,
en we waren nog geen 5 minuten op slag,
om het orgel begon te spelen.

Ja, jij kijkt dat zoals dat het normaalste zaak van de wereld is.
Je begint dan een kolezen holocaust en zapt,
dat begint het orgel te spelen.

Nou, nee, en die man die op het orgel speelt,
ik heb voor dit uur het orgel gehoord.

Ik heb de kerkruimte gehoord.

Dat was een sympathieke man,
omdat ik 15 luisteraars had,
en hij in principe 0 omdat hij niet was gekomen
om iets luisterwaardigs te spelen.

Maar Martin Kollen, hijwege,
die zegt dus wat is je connectie met het praktijkonderwijs,
maar die is er dus eigenlijk helemaal niet.

Mijn connectie met het praktijkonderwijs
is afgezien van dat de figuren zagen 0.

Oké, heel goed.

Dan even een andere vraag, die vaak gesteld wordt.

Maar dat is ook niet mijn taak, toch?

Ik dacht dat ik in een algemene zin iets over onderwijs in Nederland moest zeggen,
omdat het onderwijs in Nederland zich,
in de opzicht op alle niveaus in een soort crisisituatie bevindt,
waarvan de Nederlandse overheid
zich maar in zeer beperkte mate bewust lijkt te zijn.

Maar ik weet bij Rutte natuurlijk überhaupt nooit
of hij überhaupt bij bewust zijn is.

Wat vond je net van Maarten van Ooye, wat hij zei,
want daar hadden we natuurlijk iemand die er iets aan kan doen.

Dat leek mij een hele verstandige, jonge politicus.

Zijn broer zit in de zaal, hè?

Ja, dat had ik begrepen.

Dat begreep ik wel.

Wat hij zei, dat dacht ik van ja...

Je weet hoe dat in de politiek gaat,
is zo lang als het breed is.

En ze zijn ook altijd ja,
maar je moet er niet op rekenen dat.

En misschien, we gaan proberen,
we gaan proberen,
nou ja, wat heeft deze regering dan niet geprobeerd,
wat niet geslaagd is.
Wat ik als praktijkcavang in het onderwijs heb
op heel recent,
is dat ik les ging geven op de lage school van mijn kleinkinderen.
Ook alweer twee of drie jaar geleden
toen ze daar nog op zaten, nu niet meer.
En ik loop dat lokaal binnen,
een hele fatsoenlijke school, Koningin Willemine school.
In Haarlem, tenminste, ik geloof dat in Haarlem is,
maar het kan ook net over de gemeente grens heen zijn.
Ik vond ook het gebouw,
het is zo'n gebouw van de jaren 2030,
dat ik toch eigenlijk verwaarloosd
met van die vieze pleetjes.
Dat je denkt, ik hou het nog even op.
Ik doe het thuis wel, want dit, dit,
dat is ook heel krachtig,
dat stik die hele school,
wat een hoop personeel ontliep,
je had precies één man in dienst,
dat was daar men uwens is.
En dan kun je zeggen, ja, prima,
emancipatie zijn allemaal verhouden,
maar het is misschien wel lolig
dat je ook een beetje de gemikste populatie hebt.
Lesgeef ik, geen kinderen uitleggen
hoe televisie werkt.
Nou, daar ben ik absoluut niet in geslaagd,
kan ik je wel zeggen.
Ja, eigenlijk, alles wat je op zo'n school zegt,
moet je opnieuw zeggen,
omdat je vaak in metaforen spreekt,
er was geen reed van begrijpen.
Dus als je zegt van, nou,
televisie is een heel raar circus,
dan denk je aan paarden die een intent
aan het in het ronde loopt.
Maar ligt het dan aan jou of aan de leerlingen?
Nou, aan mij natuurlijk,
als ik gewend ben in een reeksel van metaforen

te spreken,
maar dat is voor die kinderen in die klasvinden
die denk ik, die in eerste instantie
zien zij, dat is letterlijk.
Dus ja, wat viel mij op
dat de meisjes toch nog erg,
nee, wat viel mij in eerste instantie?
Ik liep die wat tokaal binnen,
ik keek naar die onderwijzer,
die over de roze haar had.
Ja, en ze had elke week
andere kleur haar.
Dat was zo heel populair doorgewoord op die school,
voor mij ook nog een overweging geweest,
maar goed,
Tom heb me niet gedaan.
En ik zei tegen die onderwijzeres,
hebben jullie twee klassen samengevoegd,
maar het zat tot de noctoevol
met van die braven kindertjes.
Nee, dat was niet het geval,
er zaten ruim 30 kinderen in die klas.
30 kinderen, dat is even veel
als er in de klas zat
waar ik mijn lagerschoolcarrière begonnen,
1950, ja, dat is een lange leven.
En ondertussen zijn we in Nederland
tussen de vijf en zeven man
zo wel vang geworden
en we zijn er niet in geslaagd
om de klassengroten te verminderen.
Terwijl we ook niet op dit moment
met een babyboom zitten, in tegendeel.
We plant ons absoluut niet voor.
Ja, daar wil ik wel iets over zeggen,
maar...
Het is vrij simpel advies voor de jongeren.
Je moet wel gaan op tijd naar huis
en doen er wat dan.
Nee, dus die klassengroten is hetzelfde
als die 70 jaar geleden was.
Dat is natuurlijk absurd
dat ook een tweede kamer daar

niet tegen een opstand komt.
Dat dat niet een schambaal is
wat rondgesproken wordt.
Kijk eens wat de klassengroten
in de Scandinavische lande is.
Die zit onder de 20, dat is standaard daar.
Zelfs een schotland,
hoorde ik van iemand die daar reisde.
Niet waar zat het onder de 20 wel.
Wij zijn een schatrijk land.
We worden tot de top 4 van de Europese Union.
Dat is Luxemburg nog maar 1.
Dat is een crimineel roofstaatje,
dus eigenlijk zijn werk nummer 2 of 3 of zo.
Hoe hebben we het voor elkaar gekregen
dat we daar niets aan gedaan
en dat we dat een acceptabeler situatie vinden?
Ik vind dat raar.
Ik vind dat heel erg raar.
Wat zou je advies dan dan?
En dan sadel je dus die mevrouw
met dat roze haar op
met drie leerlingen die leren opvoedingsproblemen hebben.
Maar hoe zou je het dan doen Maarten?
En wat zou je advies zijn?
Nou, je begrijpt wat mijn advies in dit verband zou zijn.
Dat als ik minister van Onderwijs zou worden,
zou ik dat alleen worden op voorwaarde
dat de klasse in grote stappen naar beneden gaat.
En dan zou ik...
APPLAUS
Ja...
Ik ben sympathiek dat u klapt,
maar ik word geen minister van Onderwijs.
Dus...
die is een beetje verspeelde energie
om met mij even zo te zeggen.
Zullen we wat vragen doen uit de zaal ook?
Over iets wat we vaak ook besproken hebben in de podcast.
Laag opgeleid of praktisch opgeleid.
En de termen dat tussen.
Onder andere, een vraag van Marks.
Die heeft daar iets over gezeld.

Wat vind je daarvan, van die termen?

Ja, dat lijkt aan de ziekte

die waarbij onze samenleving ook aan leidt.

Wij denken dat als we de woorden veranderen,

dat de wereld dan ook veranderd.

Maar dat is helemaal niet zo.

De wereld blijft gewoon hetzelfde, maar de woorden zijn veranderd.

Maar hoe komen we van het stichtbaar worden gevraagd?

We hadden toch wel over de werkstad.

Het was toen een interieurverzorgster.

En tegenwoordig moest ze in Delft gestudeerd hebben.

En daar gaat ze bedoel.

Het is hetzelfde probleem als dat we voortdurend bezig zijn

om ons eigen verleden te veranderen door excuses aan te bieden
en monumenten op te richten.

En nog eens een extra pannenkoek te eten.

Het is allemaal van een opmerkelijk

tot niets verplichtende kinderachtigheid.

Maar Mark zegt theoretisch en praktisch opgeleid voldoet

nog niet welke rol kunnen geleerden zoals u daarin spelen.

Geleerd als ik.

Ja, dat schrijft Mark.

Is Mark in de zaal? Waar zit Mark?

Oh, daar zit-ie.

Nou, misschien, kijk.

Mark, dan ga ik even dat ding naar je toe gooien.

Misschien kun je hem even toelichten.

Je kunt er wel voor lagen opgeleid,

de nieuwe woordverzin, de praktisch opgeleid.

Maar iedereen weet wat praktisch opgeleid is.

Dat is namelijk lagen opgeleid.

En ja, zo hebben we het onderwijs.

Er is een hele vervelende situatie die dat heeft

volgens sommigen,

naar de tweede wereld,

toch nog een hoge mate,

is dat gedefinieerd als een emancipatorproject.

Maar het onderwijs is helemaal geen emancipatorproject.

Ongelukkig wijs

is het onderwijs een meritocratische project

waar aan de lopende band

geselecteerd wordt

op wat je wel kan en wat je niet kan.

Maar Mark, hoe denk jij dat,
want jij schrijft opgeleid,
dus als Maarten het kunnen daar misschien een rol in spelen.
Hoe zie je dat voor je?
Nou, ik heb geen idee hoe dat precies voor me zie.
Ik denk voor de kinderen die wij doceren,
dat die de erkenning krijgen die ze verdienen.
En dat dat ook
door bijvoorbeeld mensen
als meneer van Rossum
maar ook andere
ja, vaker voor het voetlicht wordt gebracht.
En ik voeg maar af
of u daar zich zelf een rol in
zag spelen.
Door het podium wat u heeft bijvoorbeeld?
Door het podium wat u heeft.
Ik zeg de slimste mens, ik noem maar wat.
De slimste mens, dat we er ook gaan figuren zagen.
Nee, maar ja.
Ja, leuk idee op zich.
Ik zal het morgen voorstellen.
Nou, maar slim wordt, en dat schrijft Mark
een beetje op dit blaadje.
Slim wordt natuurlijk geassocieerd met hoge onderwijs
en lage onderwijs, misschien met doel.
Ik moet zeggen dat ik aanzienlijk meer bewondering heb
voor de meneer die mijn cv
weet om het mee te repareren.
Want of het vaak ook al lastig is
en ook omdat ze niet kunnen komen
omdat ze geen personeel hebben enzovoort.
Dan ik heb, vooral,
daar is geen mens waarschijnlijk in Nederland
die zoveel dokter anders heeft
opgelijkt als ik.
En als u zegt waar dat allemaal
geniën.
Nou, het woord geniën
is dit een enige.
De meeste stelde niks voor.
Wist u dat in de wet staat,
dat universiteiten leiden op

tot zelfstandige beoefeningen van de wetenschap.
Dat staat in de wet.
Als wij ons aan de wet zouden houden,
dan schat ik dat het aantal habiturienten
al heel goud door tien gedeeld zou moeten worden.
Ongeveer.
Schat dat tien procent.
Misschien met wat bijscholing en jeugdzorg.
Wel.
Zelfstandig de wetenschap
kunnen beoefenen, maar de modale
afstuderen er absoluut niet.
Ze zijn vier jaar van de straat.
Ze hebben misschien tegenwoordig
met Zet een leuk stukje geschreven.
Maar ik heb daar niet zo'n
verschrikkelijk hoge pet van op.
Het probleem is dat we een enorm hoge pet
op hebben van datgene waar we helemaal
niet zo'n hoge pet op van zouden moeten hebben.
En niet zo,
niet waarvan die meneer die mijn
centrale verwarming komt,
repareren.
Ik ben docent techniek, dus u bent van harte.
Welkom voor een lesje figurezagen,
dat er zeiden.
Ik denk dat het mogelijk is
om mij te leren figurezagen zonder
dat het zaagje breekt.
Fantastisch, kom maar langs.
Wat ga ik uitzagen dan?
Proven.
Maar als die loodgieter
bij u komt, en dat gaat niet
om u, maar het gaat om
in het algemeen, als die loodgieter komt of een ander,
de waardering inderdaad
uitspreken, financieel.
Het zitten hem in heel veel dingen.
Ik begrijp u bezwaar heel goed
en ook wel van deze andere woorden
moeten gaan gebruiken.

Maar dat komt omdat deze verschillen
die worden alleen in onze eigen cultuur.
Dat is namelijk in essentie
meer etocratisch.
Dus als je de Nobelprijs wint,
dan heb je meer status dan
wanneer je bijvoorbeeld Donald Duck kunt uitzagen
zonder dat het zaagje breekt.
Dat is het probleem waar we voor staan.
Wel, ik bevolg de tweede aanzienlijk moeilijker
achter dan het eerste.
Ja, even nadenken
dan komt u er wel op dat het wat
wat ik hier met elkaar vergelijken heb natuurlijk.
Maar je kunt
niet 1, 2, 3, dit soort van
reale uitgangspunten veranderen.
Dat is wel enorm lastig.
Dat komt ook omdat ons onderwijs
in allerlei opzichten zelf al
decennia op een systeem draait
waarbij eigenlijk theoretische
kennis of als u dat zo wil noemen
algemeen een ontwikkeling
of slimste mensvraag soorten
belangrijker
acht dan die technische opleiding
die u als docent
geeft. Terwijl
iedereen begrijpt dat u
een diode voorbeeld geeft waar je aan ziet
hoe ze hier vaak
theoretische kennis overschat wordt
en technische kennis onderschat wordt.
U weet, er was
een moment in de Nederlandse
schiets dat wij de meeste sociologen
per hoofd van de bevolking hadden.
Allemaal mensen die donderdokterans
in de sociologie waren, heb je daar wat aan?
Nou, niks, kan ik u verzekeren.
Dus dat u daar nooit je loers op bent.
En ik kende een jongen

die was ook achtersteunend sociologen
in een inkomen, ook niet.
Maar hij was hartstikke handig.
Hij kon van het loodgieterswerk doen
en Nieuwe Gein werd toen gebouwd
ja, kunt u zien hoe lang dit geleden is.
Dus hij dacht van, ik ga Nieuwe Gein gewoon
loodgieten.
Zeg, in Nootharm had hij twee autotjes rijden
met hulp loodgieters.
En ten slotte had hij binnen vijf jaar
als ik het me goed herinner, 30 autotjes.
En hij was gewoon ook voor zijn
35ste multimillionaire
als loodgieter.
Dus u ziet,
de samenleving, met zich goed organiseerd
is meer geïnteresseerd
in bekwame loodgieters
dan in sociologen
die inderdaad meestal totaal nutteloos zijn.
Ja, meestal dingen bedenken die u zelf
ook wel kunt bedenken als je er even voor gaat zitten.
Dit is een interessante vraag
die we binnen hebben gekregen.
Je hebt meegedaan aan het programma Dream School.
Dat is al een tijd geleden.
Dat liep niet zo goed.
Het programma Dream School
welkend anders is het heel makkelijk op YouTube terug te vinden.
Wat is uw grootste les van het programma Dream School?
Maar vertel me misschien eerst even
even voor de mensen die het niet mee hebben gemaakt.
Hoe ging dat, dat programma?
Ja, dat was een programma.
Dat waren leerlingen die de weg kwijt waren geraakt
en die zouden door de Dream School weer
op de weg teruggebracht worden.
En ik was gebeld
met de vragen of ik daar een les wou geven.
Zeg, daar wil ik best doen.
Ik had niet verloosd die idee
dat mijn vrouwen zijn ook achteraf.

Hij geschuld, dikke bulten
moet je maar zonder zoeken waar zijn programma
ik over gaat.

Ja, soms heeft ze gelijk.

Zij zei, je mag zelf bedenken
waar het over moet gaan.

Het ontstaan van de Europese Unie
dat vind ik wel een interessant ontwerp.

Nou ja, je begint heel sympathiek te lachen
want u begrijpt

dat het voorvormen utopisch project
dit bij voorbaat was.

Maar zij zei, nee wat leuk
wat een leuk ontwerp.

Dat is ideaal voor onze kandidaten.

Maar ja, die kandidaten
dat waren 16 ontspoorde
psychopaten van jeugdige leeftijd.

Ik was nog geen 5 minuten bezig
of ik begreep dat ze helemaal niet wisten
dat er een Tweede Wereldoorlog was geweest.

Die had geleid
tot een Duitse deling
en na een minuut of 5
en toen moesten ze alles naar de WC
en dan kwamen ze
en dan kwamen ze weer terug
en dan reken ze meteen weer naar de WC.

Dus toen heb ik ervan
ik weet niet, die klas bestond ook uit 25 mensen
ofzo.

Ik heb er 23 uit gestuurd.

En toen moest ik
bij de directeur komen
want u begrijpt dat was helemaal niet...

Dus Erik van de Zeld is dat toch?

Ik heb geen vrouw idee.

Hij zei dat die directeur was.

En toen zei hij, wil u niet afdalen
naar het niveau van de kinderen.

Ik begrijp, dat is zo'n begrijpende
psychologiserende term.

Ik zei, nou,

ben de beste wil van de wereld, gaat me dat niet lukken.

Ja, laat zij ook

iemand in de slimste mens

van dat het zo fijn was om je hoofd leeg te maken.

Maar bij je dat toch, denk de meeste mensen

zijn al leeg hoofden.

Waarom is het niet verstandiger

dat ik m'n hoofd volhoud?

Want ik heb er eigenlijk relatief

weinig last van.

Wie van u heeft wel eens het idee,

mijn hoofd is te vol.

Wie heeft dan zijn buitje dat hij denkt

van, dan kan wel wat uit.

Uw hoofd zit ook vol met totaal

nutteloze kennis, zoals u weet.

Omdat onze hersen zo merkwaardig functioneren

namelijk dat ze dingen onthouden

die u totaal onbelangrijk vindt.

Terwijl u al heel snel bent

te weten wat de voorname van

de directeur van uw school is.

Dat is vrijdiaans.

U vindt het een zak tabak.

Dus dat vergeet u.

Zo werkt het ongeveer.

Maar wat is je grootste les van je deelname

dat programma?

Dat ik het beter niet had kunnen doen.

Maar het is een ander...

Daar sta je dan met je EU

en de Europese gemeenschap

verkolen en staal.

Het was een totale afgang.

Het is leuk om terug te kijken.

Ik moest nog, ik had afgesproken

dat ik twee keer zou komen

lesgeven.

Dus toen vroeg ik aan de kinderen

wat zal ik dan de volgende keer doen.

De meeste hadden geen idee.

Ik kon zo geen zak schelen wat ik ging doen.

0,0 zou daar

heel leuk bokslash gehad van die mevrouw.
Ik zei, dat is nou niet
mijn stil bokslash.
Maar één jongen zei Adolf Hitler.
Dat vond die nauwe man
uit in stuk.
Ik kon daar niet zo over zeggen.
Dat heb ik gedaan.
En die ene jongen en nog een andere
zwijgend kandidaat hebben
twee uur geluisterd.
Of een half uur geluisterd ja.
Beste Maarten, van welke onderwijs vernieuwing
van de laatste jaren word jij nou echt enthousiast?
Bij mij weet er van geen enkele.
Ze hebben ook tegenwoordig
al zo'n elektronisch bord voorbij.
Ik denk, daar kost dan ook geld.
Maar wat is het voordeel
voor een normaal bord zoals we vroeger hadden?
Bovendien had je vroeger
met twee van die klappen aan de linkerkant
en de rechterkant.
Ik kon je ook aan de achterkant nog beschrijven.
Terwijl ik vroeg nog of je het elektronisch bord
ook aan de achterkant kon beschrijven.
Maar dat was niet het geval.
Dus ik vond het een beetje beperkend toch.
En u begrijpt, het functioneert
altijd moeizam enzo.
Er zijn ook enorm veel dingen
waarmee ze zeggen, dat is van
weet u nog de iPad-school.
Hoe is het daarmee afgelopen?
Kunnen die ze dat nog herinneren?
Ze hebben de stichter verzopen
en alle iPads die hebben ze in de fik gestoken.
Denk ik, ik weet het niet precies.
Maar het is een totale mislukking geworden.
En daar komen we aan
een veel centraler punt.
Wat is er precies mis met het Nederlandse onderwijs?
Ik weet niet of het ook geld

voor het praktijkonderwijs,
omdat dat zo heel anders functioneert.
Ik neem aan dat je niet 31
mensen in de klas hebt die je moet
leren figuren zagen.
Ja, sorry dat ik nu als mijnzelfde voorbeeld
maar dat is handig.
Even voor jouw beeld.
Wie kan Maarten even uitleggen hoe de dagelijkse
praktijken eruitzetten?
Want dan kun je daarna op door gaan.
Ja, dat wissel denk ik een beetje per school.
Maar leerlingen krijgen praktijkvakken les
en die bereidt zich voor
op het zelfstandig leven.
En gedeeltelijk
op school kiezen ze profielen.
Maak ze carrière om het zo te zeggen.
En er zijn theorieleses
en die zijn veel al op eigen niveau.
En hoe is de balans tussen theorie
en praktijk?
Zo veel mogelijk praktijk is waar je naar
streeft.
Ze gaan veel stage lopen
dus uiteindelijk is de verdeling
veel al praktijk en iets minder theorie.
Het start
iets meer met theorie, denk ik.
Is dit op jouw school?
Of is dit een beetje het algemene beeld in Nederland?
Nee, het is alleen voor onze school.
Welke school is dat?
Praktijkschuldenbrug in Zaltbommel.
Maarten, heb je een beetje een beeld
of heb je nog een aanvullende vraag?
Ik begrijp er niets van.
Hoezo niet?
Dat was ook wel een zelfstandig lezen.
Ze hadden het ook steeds op die school over
begrijpend lezen.
Ik dacht, is er nou ook veel
onbegrijpend lezen?

Hoe zit dat precies in elkaar?
Oh leven, ik zijn leven meneer.
Maar het geluid is misschien...
Oh leven, dat lezen.
Zelfstandig leven.
Dat lukt mij al niet.
Nee.
Misschien leskomen
volgen we ons.
Wat houdt dat in dan?
De doelgroep is een speciale doelgroep.
Lerlingen die heel erg veel kunnen
maar soms meer tijd nodig hebben
om zich te ontwikkelen.
Lerenvaardigheden
op het gebied van koken, zelfredzaamheid
poetsen.
Hoe hang je een lamp op
veel meer op zo'n niveau.
Maar het is heel erg lastig
om uit te leggen aan iemand die helemaal geen idee
wat praktijk onderwijs is.
En moet onderwijs die steen verder in elkaar zitten denk ik.
Alles wat u heeft opgenoemd kan ik niet.
Ik kan niet koken.
Als ik een lamp zou ophangen
dan slaan de stoppen in de hele buurt door.
Ik
alles wat u heeft opgenoemd, ik heb geen flauw idee.
Dat heb ik ook nooit geleerd
om wat te doen moet ik erbij zeggen.
En ik heb wel geleerd in de loop van mijn leven
zorg dat je in de familie niet bekend
komt te staan als handig.
Nou
onze Lerlingen zijn over het algemeen handig.
Mijn broer bijvoorbeeld staat in de familie
bekend als handig.
Hij is nog niet binnen of ze beginnen
aan z'n kop te ziken dat er een sterkertje
kapot is en
dat de televisie niet goed doet.
Terwijl ze mij nooit wat vragen natuurlijk

dus je kan rustig gaan zitten
te kijken.
Even vanuit jouw ervaring is al bombel.
Maarten zei net dat we willen aanstippen
van hoe is het met de status van het onderwijs
in dit geval het praktijkonderwijs.
Hoe kijk jij dat tegenaan?
Wat zijn de grootste uitdagingen?
Nou ik vond net de vraag die de meneer
met de kubus had best wel relevant.
Want ik hoor de term laag
laagopgeleid
wordt heel makkelijk genoemd
en daarin ook vergeten denk ik
wat dat doet als jij
laagopgeleid bent
en het is heel makkelijk om vanuit een
universitair perspectief te zeggen
ja zo is het nou eenmaal
we kunnen het naampje niet veranderen
want
daar veranderd feitelijk niks maar dat heeft wel
met erkenning te maken.
Dus je vindt een naïeve opmerking van Maarten?
Zeer naïeve.
Ja dat begrijp ik wel
maar ik moet u teleurstellen
u zult de hele cultuur grondig
moeten veranderen.
Dat betekent
struktureel dat veranderen wat eigenlijk
in de afgelopen 30, 40 jaren
gegroeid is. Namelijk
het onderwijs als Emancipatoire project
wat sterk gedefineerd is vanuit
theoretische kennis
en dat iedereen moet weten
welke rivier eruit stroomt in de Caspische Zee
terwijl iedereen weet
dat je in een lamp wil ophangen
dat er geen bal te doet of je dat wel weet
of niet weet.
Dat is een algemene herorientatie

van de cultuur.
Als die niet plaatsvindt, kunt u wel
een ander en sympathieker woord gebruiken
maar dan weet je van tevoren
dat dat in feite geen werkelijk effect heeft
want al heel snel
dat geld eigenlijk voor alle, laat maar zeggen
discriminerende woorden
dat ze voortdurend vervangen worden door een
nieuw woord.
Denkt u aan het woord neger, dat mag je
niet meer gebruiken.
En toen moest je zeggen zwarte Amerikaan
en bij elke stap
niet waar werd weer de suggestie geweest
nu
niet waar is het emancipator verantwoord
maar iedereen weet
dat zwarte in de Verenigde Staten
nog steeds systematisch
gediscrimineerd worden
ondanks al die woordverandering
die we daar tegenaan hebben gegoooid.
Dus daar zou ik zeggen
u kunt mij wel naïef noemen
maar als u had gezegd
zie niet zou u voor ons mij beter
hebben gescoord.
Maar het gaat om de herkenning, wordt hier gezegd
het gaat om de herkenning van die mensen
daar moeten we meer aan werken.
Dat weet je toch wel eens?
Ja zeker, maar hoe ga je dat doen?
Hoe ga je dat precies doen, wat voor project
organiseren je daarvoor?
Wat is herkenning in onze samenleving
dat je goed betaald wordt?
Dat is herkenning in onze samenleving.
Er wordt eens groepen, wat zegt u?
Kom maar langs.
Kom maar langs, de Frans Haalstraat
en de Tamboes Dijk in Utrecht
en daar staat onze mooie scholen

de Kranenburg en daar ben je van harte welkom.
En wat ga ik daar dan doen?
Nou op de woestagavond
kan je heerlijke dineren
bij ons, dat kan trouwens
op heel veel praktijkscholen in heel Nederland.
Wat kan ik daar leren?
Wat zegt u?
Daar kunt u heerlijk dineren, onze leerlingen.
Heerlijk dineren?
Ja ja, onze leerlingen van veel
praktijkscholen maken een heerlijk diner
verzorgd in de keuken
en serveren dat heerlijk voor u
in het restaurant.
Dat zal mijn vrouw niet zo gelukkig zijn
denk ik.
Dat is jammer, maar u kunt ook...
Ik denk dat onze twistpunten is
dat ik nog al uit huisig ben
maar als ik naar mijn thuis kom eten dan is het goed.
U kunt uw vrouw welk meenemen?
Even over de herkenning,
want daar sloeg je volgens mij ook op aan
hoe we daar over hadden.
Hoe denk je dat dat kan?
Zeker vanaf aan een goede beloning.
Het hangt zeker af van een
hele goede herkenning.
Wat is dat dan, herkenning?
Erkenning begint al met het noemen
van praktijkonderwijs, dat dat
het eerste stapje is van het middenbaar onderwijs
dat het middenbaar onderwijs niet begint
bij het vmbotl of kader.
En dat gebeurt
heel vaak.
Ik zag je ook...
Jij zegt ook neer Solaris, dat is absoluut
niet alleen maar leg eens uit.
Ik denk dat we vooral over moeten waken
dat we niet in onze slacht of rol gaan kruipen
maar dat we vooral blijven uitgaan

van hoge, positieve verwachtingen
richting onze leerlingen.
En dat wij daar echt een sleutel toe hebben.
Wij hierin is al.
En dat we niet overal moeten opstellen
van de Maatschappij.
En zeker dat praktijkonderwijs blijven benoemen
want daar moeten we echt,
vind ik, ook voor onszelf gaan staan.
Dus het heeft daarop een stukje opportunisme.
Ga maar staan.
Ik zie je in de eerste instantie
niet direct een praktische verwezenlijking van.
Ik denk eerlijk gezegd
dat het heel anders zal werken
maatschappelijk gezien
dat door die
meritocratische nadruk
en de daadruk
op het belang van theoretische kennis
waar de meeste mensen natuurlijk veilig
niet zo verschrikkelijk veel aan hebben
dat als het waar de wal het schip zal keren
zoals dat zo vaak gaat.
En we komen daar achter
en veel te weinig mensen hebben die
praktisch en opgelegd.
En die dus ook praktisch iets kunnen.
Of dat nou die CV van mij is
of dat
ik had een deuk in m'n auto
en dan wil je een afspraak maken
om zo snel mogelijk te laten repareren
en vervolgens blijkt dat het herstelbedrijf
met zeer ernstige personeelste korte komt.
Daar zal naar mijn ideeën
de oplossing van het probleem
liggen namelijk
personeelste korte op grote schaal
en de hele samenleving die zijn er al
maar dat zal heel urgent worden.
Dat betekent
of dat nu in een verpleegende sector is

of in een onderwijssector
dat betekent dat we daar ook
een algemeen maatschappelijk signaal
in moeten zien.
Dat betekent dus een culturele verandering
en dat betekent een financiële verandering.
Dat zijn twee dingen die trouwens
deels aan elkaar gerelateerd zijn
in een samenleving die
of u dat nou lolig vindt
heel sterk prestatie gericht is.
Ik denk dat we ook gewoon met z'n allen
terug moeten naar hoe belangrijk het is
voor die praktische mensen.
Wij als ouders
heel vaak geven een heel groot label
aan ons kinderen.
Ze moeten allemaal maar die haven of de VWO halen.
Hij wordt nooit meer aan die kinderen gevraagd
wat wil je nou eigenlijk worden
en wat hebben we daar nou voor nodig.
Wij gingen vroeger gewoon naar
de LTO, de LTS, de huishoudschool
en daar waren we onwijs tevreden mee.
Daar hebben we lekker allemaal onze scenes in verdiend
en nu werk ik in het onderwijs.
Maar daar moeten we naar terug.
Waarom moet ik op die verjaardag ook allemaal
zeggen van HVVO? Nee,
maakt het allemaal niet uit. Is je kind gelukkig?
Doet-ie wat-ie wil.
Daar moeten we naar terug.
Dat hebben we al gehad.
Duidelijk punt Maarten.
Ja,
dat is al
heel gelukkig.
Er is een hele leeftijd waarbij
je de indruk hebt
dat je als oudere kind vooral ongelukkig maakt
en dat is nou juist
in deze cruciale fase van het leven
ergens tussen de 12 en de 13

en de 25.

Was mijn indruk dat
mijn kinderen sowieso worstelden
zoals alle kinderen op die leeftijd
worstelden met het leven.
Want dan moet je aan wennen.
Dat zijn allerlei dingen die ik niet verwacht had
met elkaar zitten.

En daar kan een ouder vaak weinig aan doen
in die zin dat de ouder zelf vaak wordt gezien
door het kind
als een onderdeel van de schuldige partij.
Als ouder kan je gewoon laten zien
dat wat je doet oké is
en wat je ook doet, doe je.
Maar tegenwoordig willen we als ouder al wat
een dokter worden.

In mijn geval zou dat toch vrij inzijdig zijn geweest
want mijn grote talent ligt in het langdurig
oude oren

over dingen die in feite
zijn bedikkenis hebben.

Maar je hebt wel in de podcast verteld
dat je ook een tijdje farmacie hebt gestudeerd.
Daar weet je helemaal niet gelukkig van
en ben je begint met geschiedenis te doen.
Daar ben ik doodongelukkig van.

Ja, en dat kwam omdat
de studie farmacie voor 4 middagen
een week bestond uit praktisch onderwijs
in het titrederen
en in allerlei stoffen
analysieren.

Het was verschrikkelijk.
Ik heb zelf in mijn leven zo geleden
dat je toen ook ongelukkig was in die fase.

Ja, als ik daar was
in dat gebouw
was ik doodongelukkig.

De eerste belangrijke beslissing
van mijn leven was
dat ik in strijd met
alle familieadviesen besloten heb

die God vergeten, kloot de studie te staken
voor 1 februari
dat had je toen al, dan telden
het jaar niet als een academisch jaar.
En dat heb ik gedaan.
En toen ben ik geschiedenis gaan studeren
en ik ben zelf in mijn leven zo teleurgesteld
geweest als toen, want
het waren waardeloze colleges
niet waar liefdeloze, het waren
totaal verouderde literatuurlijnstik
van het zoetje.
We hebben nog een vraag hier.
Wie ben je en wat wil je vragen?
Hoi, ik ben Jasper Vermeuden.
Ik werk in Ede op het streek.
En ik...
Nou ja, dat is snel verdiend.
Wat mij eigenlijk omgaat
is dat als we het hebben over erkenning
we het zelf eigenlijk ook doen.
Maarten Verross, mijn hartstikke blij dat u er bent
fijne je ook het ziet, maar eigenlijk
vier jaar of vandaag 25 jaar praktijk onderwijs
en ik denk
dat heel veel van onze leerlingen hartstikke veel talenten hadden
gehad om op dat podium te staan
en dit samen met ons te vieren
en dat wil ik even kwijt eigenlijk.
Oké, dank u wel, dank u wel.
Maarten, mag ik u uitdagen
om drie positieve dingen
over het onderwijs te vertellen?
Want we vieren hier inderdaad
en we zeggen er hier bleem, maar ik hoor
toch wel een hoop negatief tijd uit uw mond komen.
Ah, ja, dat is mijn klassieke kwal.
Op een of andere manier weet ik
altijd precies aan te stippen waar de negatieve punten liggen.
Het lijkt mij ook nuttiger
om de negatieve punten
zeker in de Nederlandse onderwijswereld
extra aandacht te geven, omdat

die feiten de kern van mijn hele betoek
is dat er in de Nederlandse onderwijs
ontzettend veel is fout gegaan
in de afgelopen drie tot vier decennia.
Dat ligt aan de structuur van het onderwijs
aan de wijze waarop
het geld wat er wel was besteed is
en dat ligt ook aan
de onderwijs filosofie.
Namelijk dat het allemaal loloch moet zijn
en leuk en...
Dat leer is vaak ook
gewoon een betrekkelijk vervelend proces.
Dat kan.
Maar omdat u erom vraagt, zal ik u ook
uitleggen waarom zit ik hier nou?
Nou ja, ik begrijp
niet vanwege mijn kennis van het praktijkonderwijs
dat u er ook niet verwacht of wel.
Nee, dat dacht ik ook.
Ik heb
altijd ingrijpend gevaald
in het praktijkonderwijs
maar daar uiteindelijk niet zo heel veel
last van gehad.
Dat ik hier zit, dat ik historicus ben geworden
ligt aan een fantastische docent
die ik had in de eerste
en in de tweede klas
van de Middelbare School.
Het was geweldig, het was begeistertend
het was precies wat ik nodig had
maar als ik zou zeggen
waardoor wat voor onderwerpen mij begeisterte
dan zult u waarschijnlijk ook zeggen
van, met dat jongetje is iets mis
of was iets mis
volgens mijn moeder ook, dus u zou
in goed gezelschap zijn
Ja, ik vond
opgraving en Sumiree, het oude Egypt
Ik vond het geweldig.
Ik ben direct begonnen aan zelf een boek te schrijven

over de Romeinen
en pas na driebladshijden type kwam ik er achter
dat dat bijna een korte eeuw is
dus
dus toen ben ik toch maar gestopt
maar het geeft wel een beetje aan
hoe ze hier, ik begeistert was
door de stof en het interessante is
maar goed, dan komen we op een heel ander probleem
wat ook niet 1, 2, 3 valt
op te lossen in het onderwijs natuurlijk
dat na deze meneer de jong, want zo heten die
hij zal lang dood overens
hij was helemaal geen historicus, was ook zo aardig
hij was meester en rechter
maar hij beunhazen er een beetje bij
er waren toen ook te korte
maar na meneer de jong
kreeg ik je vrouw Atmiraal
en die was afgestudeerd
historica
en dat was de slechtste
geschiedenisleerereis, volgens mij
ik heb het niet helemaal empirisch
getoetst van heel West-Europa
maar ik denk
dat met een beetje onderzoek ook wel
de hele eur asiatische landmassa
meegerekend had kunnen worden
zonder al te grote problemen
ik weet niet of zij sloeg de eerste wereldoorlog
over
dat moet je in een 3 of 4 gymnasiumklaas
niet doen
dus wij staken voor ontwaardigd
onze vinker op en dan zij ze doet
bok maar dicht en hou je mond dicht
dat is onderwijs
dat was onderwijs in de jaren 50
maar u ziet dat de goede docenten
ik was een kneuzig jongetje
ik was bang voor andere jongetjes
die zeiden

we hebben altijd een schepje om op je hartjes te slaan
enzo
in die klas van mijn kleinkinderen
ik schakel even en dan al iets anders
daar zaten 4 van die
strontvervelende lawaayige jongetjes in
dat je denkt
kunnen ze die nou niet even een tijdje op de wand
dat
onderscheid en ik vond de meisjes
bedeest en geïnteresseerd
en de jongetjes meteen van die godvergeten
papagaien
lawaaymakers
halsbrandpakieten
dat werkt, hoolbewoners
ik ben even afgedwaald
de positieve dingen
uit dat was de vraag
3 positieve dingen
ik begin met een
volgend belangrijke positief punt
ik was
een beetje een kneuzig jongetje
ik had niks met andere jongetjes
ik houd heel niet van vechten
ik hield niet van voetballen
ik vond het allemaal strontvervelend
maar
mijn juffrouw in de eerste en de tweede klas
vroeger, school, juffrouw Versteeg
ook ongetwijfeld al even dood
die heeft mij fantastisch opgevangen
die zag wel dat ik
een beetje wat afwijken
de behoefte had van de rest van die klas
van die 30 leerlingen
die daar toen ook in zaten
in van die reuzachtige, solide houten banken
en ja
ik ben juffrouw Versteeg
en meneer de jong, diep
dankbaar

als u vraagt wat voor je van
totaal van het onderwijs wat je genoten hebt
dan zou ik zeggen
die twee personen
die hebben zoveel licht gegeven
dat de rest van die klunzen
en die luiwammers
en die prutsers, die ben ik graag bereid
om te vergeven
dus als ik even mijn eigen woorden ben
wat ik zei nou
dat je het allemaal zo leuk moest
vind als kind, maar ik zou zeggen
aan elke docentie in een kwartier
of die het zelf leuk vindt
of die er iets mee kan
of die uw dol graag wil vertellen
hoe het zit met die klote romijnen
en dat ontbreekt het
maar al te vaak van in het onderwijs
je voor admiraal heeft er 30 jaar gezeten
heeft 30 jaar
jaar in jaar uit
die kinderen verpest
maar
een goede docent kan het verschil maken
wat
de vraag was namelijk
ik vertel het even mijn eigen woorden
die kan het verschil maken
het probleem is dat de slechte docent
er niet uitgelazend wordt
dat is het probleem
ik kan niet verzekeren
je had vaak
bij nieuwe hooglera's benoemen
dan ging je de studenten wel kijken
hoe het met de nieuwe hooglera was
maar ze hadden vaak al binnen 5 weken
dat het stront vervelende college waren
en daar kwamen ze gewoon niet
maar dat kun je op de lage school
de middelbare school

kun je niet permitteren om bij je voor admiraal
gewoon weg te blijven
want dan krijg je een glazener met de rector
ook zo'n klootzak
martin de tijd zit erop
het zit erop
heb je iets wat je mail geven aan de zaal
als u geen plezier heeft
in het vak wat u doseert
als u niet zelf
ook thuis voortdurend figuren zacht
stop er dan mee
zoek iets anders
dat was hem de live podcast
vanuit het Spant in Bussum
tijdens de dag van het praktijkonderwijs
opgenomen op maandag 12 juni
mocht je vaker wat livepodcasten willen horen
laat dat dan eventjes weten
via de poll op Spotify
kun je je mening geven
en wil je geen enkele aflevering missen
abonneer je dan op dit kanaal
en je kunt ook doorpraten over de inhouds van deze podcast
dat doe je via de speciale telegram groep
link naar die groep staat in de shownoods
als u geen plezier heeft
in het vak wat u doseert
stop er dan mee
het Russische geweld door de jaren heen
en hoe het toegenomen is
na de val van de soffjetunie
daarover vertelt Maarten Verrosum in een gloednieuw luisterboek
2 uur lang college van Maarten
download het luisterboek via de link in de shownoods
binnenkort verschijnen er weer nieuwe afleveringen van C-level
maar luister nu nog een keer naar de aflevering
waarin wordt uitgelegd waarom er een slecht idee is
om avonds met je smartphone
op je nachtkastje te slapen
de link naar die aflevering
vind je in de shownoods